

Протокол

№

гр. София, 12.04.2012 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 12.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **135** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 11.36 часа /при спазване на процедурата по чл. 142, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 144 АПК/ се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Т. Р. – редовно уведомен за днешното съдебно заседание се явява лично и с адв.Б. с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ДИРЕКТОР на СДВР - редовно уведомен за днешното съдебно заседание, не се явява, представлява се от юрк. С. с пълномощно по делото.

СГП – редовно призована не се представлява.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

СЪДЪТ докладва молба от юрк. Г. постъпила в съда на 01.03.2012 г.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА становище от адв. Б. постъпило в съда на 06.03.2012 г.

СЪДЪТ докладва писмени доказателства под опис постъпили в съда на 15.03.2012 г. изпратени с писмо на СГП отдел „Следствен”.

АДВ. Б. – Запознат съм с представените доказателства. Да се приемат. Няма да соча нови доказателства. Нямаме нови доказателствени искания.

ЮРК. С. – Запозната съм с представените доказателства. Моля да бъдат приети представените от Следствения отдел на СГП писмени доказателства по делото и във връзка с така приложените доказателства моля да ни бъде допуснат до разпит един

свидетел при режим на призоваване Т. С. Х. – [населено място], [улица], ет.3, ап. 9. Същия ще установи обстоятелства по дадения и получен дар, който е основно доказателство за уволнението на жалбоподателя.

АДВ. Б. – Изразих становище още на предходното съдебно заседание, че предмет на доказване по това административно дело е спазването на процесуалните изисквания по отношение издаването на административен акт досежно заповедта за налагане на административно наказание уволнение. По отношение на този въпрос това е предмет на доказване по наказателното производство. Предвид това, че колегата иска да се възползва от доказателствата, това не може да бъде предмет на доказателство в това административно производство. Считам, че всички поискани документи от това наказателно производство са ирелевантни. Ваше право е да ги поискате, да ги приемете и цените. По отношение искането на свидетеля Х. това не е нужно въобще. Изпратен е протокола от СГП.

ЮРК. С. – Поддържа искането за допускане на свидетел при режим на призоваване. Няма да соча други доказателства. Нямам доказателствени искания.

По доказателствата

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените от СГП писмени доказателства под опис.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за допускане като свидетел по настоящото дело на лицето Т. Х., тъй като по делото е представен протокол за разпит на същото лице в хода на образуваното наказателно производство, поради което на основание чл. 171, ал.1 АПК съдът не намира за необходимо личното изслушване на лицето при положение, че по делото са налице писмените му показания.

С оглед липсата на доказателствени искания съдът счита делото за изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. Б. – Поддържам изцяло подадената жалба. Обжалваната заповед на директора на СДВР има и други нарушения, които не са посочени в нашата жалба, на които искам да обърна внимание. В изпълнение на основните конституционни права на българските граждани прогласени в чл. 31, ал.1 и 3 законодателя при приемането на ЗМВР е приел този основен принцип, че всеки български гражданин има право да бъде предаден на българския съд и осъден в разумни срокове и че всеки обвинен се счита за невинен до доказване на противното. В изпълнение на този основен принцип законодателят е решил, че съответните органи имащи право да издават заповеди за дисциплинарно наказание нямат право да провеждат следствие и да се произнасят досежно вината на държавния служител. Този аргумент е залегнал в разпоредбите на ЗМВР и особено в чл. 225, ал. 1 и 2, които дават съответно срокове за приключване на дисциплинарното производство и налагане на дисциплинарно наказание и най-важно в разпоредбата на ал. 3 и 4 от чл. 225, които са в пряка връзка с тези конституционни разпоредби и конституционни принципи, а именно разпоредбата на ал.4 от чл. 225 от ЗМВР

разпорежда, че когато има дисциплинарно нарушение и престъпление или административно нарушение сроковете по ал. 1 и 2 започват да текат от влизането в сила на присъдата или наказателното постановление. Тази разпоредба е нарушена от директора на СДВР и той е приключил дисциплинарното производство с издаване на заповед като е наложил най-тежкото наказание дисциплинарно уволнение. Издаването на тази заповед е в противоречие с разпоредбата чл. 227, ал.1, т.1 от ЗМВР, който ясно определя за кои дисциплинарни нарушения може да се прилага дисциплинарно наказание уволнение, което е най-тежкото от всички изброени в ЗМВР. Това нарушение на материалноправните и на императивните разпоредби на чл. 227, ал.4 ЗМВР прави издадената заповед нищожна, независимо че са намерили мотиви, че са нарушени други текстове от друг закон. Самият факт, че е приключило дисциплинарното производство, че е приключило с издаване на заповед за уволнение говори, че има съществени процесуални нарушения. Съществуват нарушения и в чл. 238 а от ППЗМВР който отново ограничава правата на АНО където ясно е разграничено понятието започване на дисциплинарно производство, продължаване и приключване на дисциплинарното производство. Законодателят ясно е разграничил тези понятия. Моля съдът да обърне внимание, че приложението на Постановление 3, издадено като тълкувателно постановление е неприложимо в случая. Да се мотивира една заповед, когато има наказателно производство, не може да се произнеса дисциплинарна наказващия орган по вината на субекта на деянието. Ако прецените, че трябва да дадете оценка на представените доказателства, моля да обърнете внимание на представените и изпратени документи, а именно – свидетелските показания на свид. Х.. Да сравните фактическата страна в обвинителния акт и показанията на този свидетел – елемента за времето. В обвинението повдигнато срещу Р. се говори, че той е приел в дар две банкноти оставени от свидетеля на бюрото на 10.09.2011 г. за времето между 14 и 14.10 ч. В показанията на свидетеля се говори, че той е бил спрял на същата дата, само че не в това време, а вечерта към 18 ч. на същото място. Само разликата в тези два елемента представени в документа говори за неизясняване на случая от фактическа страна, за недостатъчно доказателства, въз основа на които може да се направи правен извод досежно вината на Т. Р.. Да обърнете внимание на протокола за претърсване на Т. Р. и съответно заключението, че в него не са намерени никакви предмети и доказателства отнасящи се към доказването на това деяние. Документите от неговото кадрово дело, които говорят, че Р. е с 28 г. стаж, който е награждаван 6,7 пъти и има едно единствено наказание мъмрене през 1994 г. Това говори за още едно нарушение на наказващия орган, който не е направил преценка на дейността, за да наложи такова наказание. Съгласно практиката на ВАС и съответно други съдилища, има твърда практика при решаването на подобни административни дела да се прилага Постановление 3 от 1997 г. Моля при оценка на тези обстоятелства да обърнете внимание на изложените в жалбата правни основания и дадете отговор по отношение спазването на тези императивни разпоредби залегнали в ЗМВР.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ - Присъединявам се към казаното от адвоката си.

ЮРК. С. – Моля да постановите решение, с което оставите в сила заповедта за дисциплинарно наказание уволнение на жалбоподателя и сметете жалбата за неоснователна. Изложеното в днешната пледоария на адв. Б. касаеше основно обстоятелствата касаещи вината на жалбоподателя в наказателното производство. В заповедта въобще не е третиран въпроса за вината в рамките на наказателното производство. АНО е възприел обстоятелството, че служителят е взел нещо, което не

му се следва и в тази връзка е приложил разпоредбата на ЗМВР съгласно Кодекса, с който служителят е запознат. Считам, че съдът не би следвало да възприема твърденията относно нищожността на заповедта, тъй като тези текстове касаят само началната фаза, която дава закона на дисциплинарно-наказващия орган да отложи налагането на дисциплинарното наказание и то единствено и само когато служителят ще бъде наказан за извършено престъпление. Считам, че тезата за нищожност не следва да бъде възприета. Считам, че процедурата по налагане на наказание е спазена и предвид правилното прилагане на материалния закон моля да оставите заповедта в сила.

СЪДЪТ ОБЯВИ ЧЕ ЩЕ СЕ ПОРИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.58 часа.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: